

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XIX. B. Virgo optat pueri radio, voce, vel reditu frui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Tanta redibit enim Gnato redeunte voluptas :
 Quantus ab amisso moror, & error iit.
 Tristibus & lætis nam libra stat obuia rebus,
 Pondus utrimque suum iustus adæquat amor.

(a) Myrrha Virgo probri impatiens, in arbuscu-
 lam sibi cognominem fingitur versa. Vnde amara san-
 cio ad solem cortice, lacrymæ deliquescunt.

ELEGIA XIX.

B. Virgo optat pueri radio, voce,
 vel reditu frui.

1. B. Virgo suum dolorem declarat.
2. In eius solatium optat radium, vel pueri ad-
 loquium.
3. I E S V M inuitat.
4. Esto absit, adserit tamen suo inharere cordi.

Nescio maternis puerum quis diripit vlnis ?
 Error id, an pueri ludus amantis erat ?
 Ludus amantis erat? ludi mora longa: sed cheu!
 Seria noxa, puer si fugit, error erit.
 Sed via si sit certa; vię foret error I E S V S:
 Si fugit hic matrem; non fugit exul Amor.
 Quidquid id est; lentis carpit mea viscera flammis.
 Error agit curas, cor amor æger edit.
 Et dolor ærumnis accendit vt Ætna, medullas,
 Dum mea lux cæco deuia calle fugit.
 O sit fas, tenuem radium de Numine libem!
 Gratius id quouis sidere sidus erit.
 Aut saltem liceat dulces haurire susurros!
 Grande Dei Verbum, quid puer ora premis ?
 Ipse vides, certè votis quàm parca superstes
 Sit mensura meis; dona nec vlla voties ?
 Quid minus ab optem? cui maxima maximus infans
 Offerat; ab puero qualia dona fero!

Quid

Quid tibi causa fuge? Rex alter an vrget Idumes?
 Bethlemidum cædes altera lica fuit?
 Viderit hoc Rachel, olim tot passa dolores,
 Asper vbi molli pectore mucro stetit.
 At nuceas tener hospes amor nunc explicat alas.
 Pax sedet hîc; mediâ pace quid arma times?
 Quâ te cumque trahet varijs via sparsa viteris;
 seu Solymâ, Solymo siue vagaris agro.
 Quid nisi saxa teres teneræ metuenda iuuentæ?
 Hîc probra sparsa foro, resqua vel hirta rubis.
 Nonne tibi Solymæ scopulis, lustrisue, ferisue
 Mater, & hîc gremij dulcior vsus erit?
 Hîc nescis! faciles aditus, tutique recessus;
 Hîc fons delicijs ô mea vita, tuis.
 Hoc gremio securâ quies: hîc pacis asyllum.
 Quid tibi cum sæuis pufio blande feris?
 Vt quid aues, cui tuta salus, certare perichis.
 Hinnule belle tuis quæ tremo, siue meis?
 Asperior letho lethi timor vrget anhelum
 Pectus, & vmbra necis mille dat vna neces.
 Sic genitrix: sed enim surdas puer abstulit aures.
 Irrita cum puero verba tulere noti.
 Ardet adhuc, auidoque ardens indulget amori.
 Nec tamen ab Solymo monte reflectit iter.
 Ergo modum longis Virgo iam pone querelis.
 Pone modum votis: spes rata vota vouet.
 Dum licet, ac omni volitat tibi currus arenâ;
 Si sapias, in primo carcere siste rotas.
 Nempe tuo Gnati sub corde recurvat imago:
 Haud secus alternis ac rota versa vijs.
 Attamen, esto nouo puer orbe recurrat in orbem:
 Semper inexcussus perstat vt axis, amor.
 Cæcus ego varijs quem currere rebar in oris,
 Pulchra puer casto ceu rosa, corde sedet.
 Quid nisi Virgo tuum flos tam formosus Amorem
 Ambiat, hoc fructum quo tibi flore legas?